

Derefter fattes §§ 1 og 2 samt 7—11 under Forhandling.

Formanden: Jeg skal indskrænke Afstemningen til § 1 og de Paragrapher, hvor til der af Udvalget er stillet Endringsforslag. Derksom Noget puffer Afstemning over andre Paragrapher, maa det forlanges.

Ordføreren: Til hvad der i Betænkningen er anført, skal jeg med Hensyn til § 1 blot tilføje, at naar der staaer: „Retsportler og Gehyrer, som hidtil i Henhold til Sportelreglementet af 22de Marts 1814 osv.“, kan efter min Formening deri neppe være indbefattet Copipenge. Der har i det andet Thing været Tale om, hvorledes der rettest burde forholdes dermed, og som min Anskuelse skal jeg udtale, at jeg troer, at det vilde være rigtigt, at Copipengene faldt aldeles bort, naar Embedsmændene ere blevne satte paa fast Gage. Det er notorisk, at de oppebæres, uden at der tages Copier, ligesom det ogsaa vil være aldeles unyttigt at tage Copier, navnlig af de i § 77 i Sportelreglementet nævnte Documenter, naar vedkommende Retskriver kan overkomme strax at lade Documenterne indføre i vedkommende Panteprotokoller. Det Naturligste vilde derfor være, at de faldt bort for Fremtiden. — Dernæst vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, om det ikke kunde være hensigtsmæssigt, at idetmindste nogle Procenter af Sportlerne tilfaldt Embedsmændene. Jeg troer, at det vilde bidrage til at fjerne Grundene til den Frygt, man har hørt udtale, at naar Embedsmændene bleve satte paa fast Gage, skulde de blive mindre nøieseende med at anvende Sportelreglementets Forskrifter. Personlig lægger jeg iøvrigt ikke stor Vægt paa denne Frygt; thi om der ogsaa skulde være en Deel Embedsmænd, der bleve mindre nøieseende, er jeg overbevist om, at paa mange Andre vil det gjøre den modsatte Virkning. — Det er iøvrigt ikke min Mening, at Gagen skulde forhøjes med disse Procenter, men jeg troer, at Forholdet vist kunde ordnes under Fastsættelse af Contoirtogdtgjørelser. Maa skee ogsaa § 10 indholdet det Fornødne i denne Retning, da der deri er overdraget Regjeringen Bemyndigelse

til at fastsætte det Nærmere med Hensyn til Oppebørselen. — Ved § 2 maa det være mig tilladt at henlede Opmærksomheden paa, at der heri i det andet Thing er skeet en Endring, der gjør det tydeligt, at Embedsboligerne skulde ikke blot vedligeholdes, men ogsaa i sin Tid afleveres ved Syn til Eftermanden, og dette er jo fuldkommen rigtigt. Dernæst maa jeg bemærke, at man ikke af den Oversigt, der er meddeelt over Embedernes Indtægt, kan see, hvor stort et Beløb der er Tale om, naar der siges i § 2: „de Indtægter, der ifølge private Dispositioner eller af andre tilfældige Aarsager maatte være tillagte noget Embede.“ Jeg har Grund til at troe, at det er høist ubetydeligt. Dernæst maa jeg endnu henlede Opmærksomheden paa, hvorvidt man ganske kan billige den Bestemmelse, der i det andet Stykke, og tildeels ogsaa i det tredje, er knyttet med Hensyn til de Indtægter, Embedsmanden nu har af Communen. Efter Lovforslaget, som det foreligger, vil Overskuddet tilflyde Statskassen, i alt Fald i Form af Afdrag i Contoirtogdtgjørelse. Jeg troer ikke, at det er rigtigt, at en saadan Indtægt, der har sin Oprindelse fra Communen, uden videre skal gaae til Staten, i alt Fald ikke i det Hele. Det forekommer mig ogsaa, at en saadan Ordning af Sagen vil være i Strid med den Ordning, der i sin Tid skete med Hensyn til Amtmændenes Gagering. Som bekjendt havde Amtmændene tidligere et Lønningsstillæg af Amtsrepartitionsfondene, fordi de have meget med de communale Anliggender at gjøre. Dette blev inddraget og Staten kom til at udrede hele Lønningen. Naar man nu vil vende Forholdet om for Kjøbstæderne, er det efter min Formening mindre heldigt. Det er mig ogsaa bekjendt, at der i alt Fald i Fredericia har været tillagt Embedsmændene ikke ubetydelige Forbilligender. Man har derefter converteret det til en fast Pengesgift og endelig senest inddraget en Deel af denne Godtgjørelse og ladet den anden Deel tilfalde Communen, rigtignok dog til et særegent Fond. Jeg troer, at her er givet en Regel, som maa findes anbefalelsesværdig, nemlig at Communen vel kommer til at give et vist Bidrag, men dog ikke den hele Lønning, og at det vilde være heldigt, hvis Forholdet blev